

[Nørgaard Sørensen]

de samme forpligtelser for det offentlige være gældende inden for EFG-sektoren, som nu gælder i gymnasiesektoren. Derfor mener vi, at man bør tage denne henstilling fra erhvervsuddannelsesrådet meget alvorligt. Vi må arbejde ud fra den målsætning at opnå ligestilling mellem EFG og gymnasiet, hvad angår optagelsen til de to uddannelser, og jeg kan kun sige, at socialdemokratiet til enhver tid er parat til at drøfte løsningen af disse problemer.

I forlængelse heraf ville det være godt, om indsatsen for at få nedlagt mesterlæren blev forstærket. Det lykkedes som bekendt ikke ved vedtagelsen af EFG-loven at få en skæringsdato for mesterlærens bortfald indføjet, men vi må gå ud fra, at LO og Dansk Arbejdsgiverforening nu som dengang er enige om at lade alle erhvervsuddannelser overgå til EFG. Der er ingen tvivl om, at overgangen til ét erhvervsuddannelsessystem vil mindske presset på praktikpladserne, fordi det samlede uddannelsesbillede så vil blive præget af kortere praktikperioder. Der vil således for de unge, der har gennemgået en basisuddannelse, blive større muligheder for at afslutte deres uddannelse.

Gymnasiet har jo endvidere, som det er blevet sagt, en langt bredere geografisk spredning end EFG; derfor bør man også stærkt overveje at mindske det elevtal, der skal til for at gennemføre basisåret, netop for at sikre en tilsvarende geografisk spredning af EFG. Ligeledes burde det sikres i disse tider, hvor der bygges kolossalt mange nye gymnasier, at disse nye gymnasier blev opført således, at der kunne blive tale om en fælles udnyttelse af kapaciteten for flere uddannelser for de 16-19-årige.

Undervisningsministeren har nævnt flere måder at smidiggøre EFG-uddannelsen på, bl. a. for at opnå tilstrækkelige praktikpladser. Vi er enige i, at dette kunne opnås ved, at en basisårsuddannelse inden for ét hovederhvervsområde også kunne give adgang til 2. dels uddannelsen for andre hovederhvervsområder, men den mangel på 2. dels uddannelser, der rent faktisk findes i EFG, bør føre til, at andre eksisterende uddannelser for de 16-19-årige tilpasses til naturlige 2. dels uddannelser. De kortvarige arbejdsmarkedsuddannelser kunne være et eksempel herpå. For det andet må det overvejes, om ikke nogle af de eksisterende ud-

dannelser inden for social- og sundhedssektoren bør inddrages til EFG. For det tredje bør det også overvejes, om der ikke kunne være muligheder for at tilrettelægge nye 2. dels uddannelser, der både kunne være studie- og erhvervskompetencegivende, men ikke være så praktikpladskrævende som de kendte 2. dels uddannelser.

Den socialt skæve tilgang til de 16-19-åriges uddannelser må føre til overvejelser angående de økonomiske forhold. Vi ved, at en afgørende forudsætning for også at få restgruppen ind i uddannelsessystemet ikke blot er tilstrækkelig kapacitet, men at det også her drejer sig om de økonomiske forhold. I hvert fald vil det være bedre at give disse unge en kompetencegivende uddannelse end blot at lade dem have udsigt til arbejdsløshed eller uddannelser og foranstaltninger i forbindelse med bekæmpelsen af ungdomsarbejdsløsheden.

LO og Dansk Arbejdsgiverforening har jo hidtil været uenige om løn i basisåret til EFG-eleverne, og vi har haft den samme diskussion her i folketinget, men jeg kan også sige, at en forbedring af de eksisterende økonomiske forhold naturligvis kan udformes på mange måder. Vi har den principielle opfattelse, at den burde udformes som en offentligt finansieret godtgørelse til EFG-eleverne i basisåret, men vi har da også mærket os andre tanker om en udvidelse af arbejdsgivernes elevrefusion.

Spørgsmålet er, om den ene af de to parter på arbejdsmarkedet, der begge har en meget naturlig interesse i udviklingen af erhvervsuddannelserne, nemlig Dansk Arbejdsgiverforening, der jo ligesom LO ønsker mesterlæren afskaffet, ikke nu kan se nødvendigheden af forbedrede økonomiske forhold for EFG-eleverne. Det ville utvivlsomt være godt, om arbejdsmarkedets parter kunne fremkomme med et fælles udspil til løsning af disse problemer. Jeg er overbevist om, at det på denne måde også kunne blive muligt at sikre bedre økonomiske forhold, også ved eventuelle politiske beslutninger her i tinget.

Vi vil i socialdemokratiet gøre vort til at få afhjulpet de mange problemer i det 10.-12. uddannelsesår. Vi håber da også, at partierne her i tinget vil stille sig positivt til et eventuelt udspil fra undervisningsministeren.

Ikke mindst af hensyn til løsning af restgruppeproblemet er det nødvendigt meget